

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznana plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznani jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopis naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznana, t. j. vse administrativne stvari.

Lastniki hiš pa ulične tablice.

Lastniki neke hiše v Pragi so tožili mestno občino Praško zaradi kršenja lastninske in posestne pravice, ker je na njihovo hišo napravila ulično tablico s samočeškim napisom. O tej tožbi je Praško deželno sodišče z odlokom z dne 13. marca t. l. uvedlo redno pisмено postopanje. Pravni zastopnik mestne občine se je zoper ta odlok pritožil na višje deželno sodišče, češ, da o podani tožbi sploh ni dopustno sodno postopanje. Višje deželno sodišče je z odločbo z dne 5. junija t. l., št. 13.226, pritožbi mestne občine ugodilo, in sicer iz naslednjih doslovnih razlogov:

„Po § 81. občinskega statuta Praškega z dne 27. aprila 1850, dež. zak. št. 85, je izvrševanje cestne policije izročeno občini, a po zadnjem odstavku te zakonite določbe si je vlada pridržala pravico nadzorovati to izvrševanje. Izvrševanje cestne policije spada pa po § 78. lit. a) rečenega zakona v naravno področje občini odkazanih nalog. Ta občinski statut soglašata popolnoma z zakonom z dne 5. marca 1862, drž. zak. št. 18, s katerim so se normirale temeljne določbe glede uredbe občinskih zadev, in po katerega zakona čl. V., odstavku 3 spada v samostojno področje občine skrb za vzdrževanje občinskih ulic, cest, trgov in mostov, kakor za varnost in lahkoto prometa po ulicah in vodah ter poljska policija. Ker pa torej ni dvomiti, da ima priredba ulične tablice na privatni hiši s strani občine samo namen, olajšati hojo in vožajo po ulicah, zato je dotična naprava občine čin, ki spada v eksekutivo nje naravnega področja, katerega nadzorovanje pristojna upravnim oblastvom, kakor je razvidno iz člena 81, zadnji odstavek zakona z dne 27. aprila 1850, št. 85, in člena XXIII zakona z dne 5. marca 1862, št. 18 drž. zak.; sodno postopanje je torej o tem nedopustno in tako je bilo tožbo po § u l. civ. jurisd. norme uradoma zavrniti.“

Višje deželno sodišče Praško je torej govorilo! Zavzelo je glede vprašanja o javnih napisih povsem drugo stališče, kakor češko namestništvo in Praško

policijsko ravnateljstvo. Sodišča imajo po tej odločbi odrekati svojo pomoč tistim hišnim posestnikom, ki se branijo uličnih tablic, katere določi mestna občina. Vprašanje sploh ni zasebno-pravno, ampak je upravnega značaja, tako da niso dopustne tožbe zaradi motene posesti ali tožbe, ki temelje v lastnini hiš. Če se to vprašanje isto tako reši tudi pri zadnji instanci, to je pred najvišjim sodiščem — in do tja gotovo pride — potem bo Praška občina obvarovana objestnosti nemških hišnih posestnikov. Pa tudi Ljubljana! Njen občinski svet je z znanim sklepom jako kulantno postopal, ko je odredil, naj se najprej vprašajo vsi hišni posestniki, ali znabiti ugovarjajo zoper nameravane samoslovenske tablice pri svojih hišah. Po nazorih višjega sodišča v Pragi takega vprašanja niti treba ni bilo, ker sodne pravde sploh niso dopustne, kakeršne je občina Ljubljanska imela pred očmi oziraje se na precedense prvih sodnih instanc v Pragi. Ravno, ko to pišemo, čujemo, da je zagrizena nemška klika vrgla svoje mreže čez hišne posestnike, katere nagovarja, roti in lovi, naj podpišejo tiskani protest zoper samoslovenske hišne tablice. Naj bodo Slovenci oprezni in odločni! Saj je še odprto vprašanje, ali bode sploh treba ozirati se na nagajive take proteste! Bržkone bodo ti protesti samo dober material, da konečno spoznamo nemške in nemškutarke demonstrante v tem našem slovenskem mestu, in da si jih potem — za zmiraj zapamtimo!

Dogodbe na Francoskem.

Francija žaluje pri krsti umorjenega predsednika. Mrtvaški spreved v Lyonu je bil velečasten. Z vseh biš so vihrale črne zastave, prebivalstvo z malimi izjemami je obleklo črno obleko. Za krsto so šli pokojnikovi sinovi, na kolodvoru pa je čakala gospa Carnotova s svojo hčerjo. Ko so krsto spravili v vagon, sedli so Carnotovi sorodniki in adjutanti v poseben vlak, vsi navzočniki so se odkrili in vlak je odpeljal umorjenega predsednika.

V Parizu je čakalo na stotisoče ljudij vlak, ki je dospel tja po tretji uri jutraj. Ko se je truplo prepeljalo v palačo Elysée, kjer stanuje predsednik, odkrili so se vsi ljudje in celo stari vojaki

so bridko jokali. Carnot še ni položen na mrtvaški oder. Pogreb bo v soboto ali v nedeljo. Vlada bo dala prirediti pogreb na državne troške in bo dala krato postaviti v Panthéon, kjer počivajo najodličnejši francoski velmoži.

Parlament je res velečastno izrazil svojo žalost nad smrtjo Carnota. V poslanski zbornici so poslanci stajali in vidno ginjeni poslušali predsednika Casimir-Perierja, ki je s preprostimi, srce pretresujočimi besedami naznanil Carnotovo smrt. V senatu je predsednik Challemeil-Lacour analizoval vodilne ideje Carnotove delavnosti in slavil pokojnika kot uzornega rodoljuba.

Koj po Carnotovi smrti je vlada v nekaterih urah konsignirala vse vojaštvo in vzdržuje red in mir z železno pestjo. Ali razburjenost bivalstva rase z elementarno silo in ljudska jeza se obrača zoper Italijane. V Lyonu in v nekaterih drugih južnofrancoskih mestih primerili so se že večji izgredi in vlada misli tam razglasiti obsedno stanje, da zamore vzdržati red. V Lyonu so ljudje hodeč v skupinah z zastavami napadali razne italijanske kavarne in prodajalnice in vse pobili, ponekod tudi ogenj zanetili. Naskočili so vse italijanske društvene lokale in društveno poslopje italijanskih pevcev. Zmetali so vse pohištvo na ulico, je polili s petroljem in užgali. Tako se je zgodilo tudi raznim privatnim italijanskim hišam. Ko se je odpeljalo z vlakom Carnotovo truplo, drvilo se je na tisoče ljudij po ulicah kličoč: Maščujmo Carnota! Smrt morilec! Naskakovali so prodajalnice in stanovanja Italijanov in vse pobili in požgali. Pred italijanskim konzulatom stoji večji oddelek vojskov. Tudi v drugih mestih so že nastale rabuke, tako v Saint-Fonsu pri Lyonu. V Toulonu je neki Italijan sramotil Carnota in so ga pomorščaki ubili. V raznih krajih so podjetniki odpustili vse italijanske delavce, da preprečijo poboje.

Preiskava proti morilcu se neutrudno nadaljuje. Poroča se, da je Cesario Giovanni Santo unet anarhist. Predno je prišel v Lyon, se je mudil v

LISTEK.

Fenička.

Povest.

Ruski spisal G. P. Danilevskij. Poslovenil J. J. Kogej.

I.

(Dalje.)

Fenička je sprejela vse darove z ljubkim smehljajem in z nekakim posebno svečanostnim čuvstvom radosti, poljubivši ramena svojih darovalk in v stoterikrat ganivši vse s svojo ljubeznivostjo, bojazljivostjo, rudečico, s svojimi polnimi lici in mladjo postavo. Tovarišice so obljubavale Fenički in ona njim „ljubezen in zvestobo do smrti“, obečavale so si, da bodo pisale druga drugi o vsem, vsem, in često, često, — pri koji priložnosti se je kajeginja Rajisa Vonzkovska celo uklala v prst in s krvjo napisala jej na košček papirja: „V revah in nadlogah daj mi priložnost, da ti pomorem, in jaz ti vse žrtvujem, vse storim, da ti bodem le koristna!“ Fenička vzela je s seboj na pot nedokončano delo Meri Kahaovič „broderie anglaise“, preskrbela se je z nekaj posebno važnim, z romanom Pavla Févalja, katerega jej je dala neka tovarišica,

in odpeljala se je z mislijo: „Revščina ni lepa reč in, kakor pravijo, dovolj zoperna; a jaz se potrudim, da napravim starim roditeljem zlate dni in ure, da bode raj v borni koči! O, da, potrudim se!...“ Mej potjo je odprla knjigo v tresočem, temnem pokritem vozu žida, zaznamovala novo stran z nekim pletilom, popravila si obleko in pogledala na očeta. Ta je molče sedel v kotu voza, vtaknil nos v vratnik in černo gledal skozi okno na cesto.

Kaj si je neki mislil ta trenotek? Pri prvem sestanku s hčerjo, ko so ga privedli zvečer pri jasni svetlobi svetilnic po dolgi preprogi v dvorano, zdelo se mu je, da se mu je prikazala, ako že ne sama pravljiska boginja, pa vsaj kraljica vila. Tako krasna in brhka se mu je zdela njegova lastna hči, njegova Fenička. In skoro bi jej bil celo poljubil roko, skoro jo je nehoté prosil oprostjenja, kakor da je kaj zakrivil, in potem je strmo-strmo gledal na njo, smehljaj se in škripaje s tobačnico pripravljaj se, da bi jej povedal nekaj posebno milega. A beseda mu ni šla z jezika; zaman je iskal v potezah plašne in po njegovem mnenju ljubeznive deklice poteze bivše Feničke. A druge deklice, hčerke knezov in pomeščikov, generalov in prisednikov, o katerih mu je pripovedoval, predno je prišla njegova hči, gosto-

besedni zraven njega sedeči sosed, hodile so mimo Feničke in pošiljale jej časih smehljaje, časih posebne znake ljubezni, prijateljstva in enakosti. In radoval se je na tihem Ivan Grigorjevič: glejte jo no našo Himko, kako zaupna prijateljica zna biti!“

S takimi čuvstvi odpravil se je tudi na pot. A že na poti se je dokaj zamislil, obžaluje, da je odpotoval brez svečanosti v priprostem židovskem vozu, in da bi bilo boljše, da bi bil kupil na kak način drožko ali koleselj in konje, da bi oblekel hčerko v vse obleke, katere je dobila v dar, in tako pripeljal domov — češ, veselite se je, divne krasotice!

Doma je pa ni čakalo ničesar dobrega.

Povrnila sta se domov v praznik po kosilu, ko sta obedovala in preoblekla se v bližnji krčmi, misleč, da so doma gosti. Kakor ptičica je skočila Fenička z voza, popravila si obleko, vzela rudeč svilen robec, katerega je prihranila v dar materi, in naglo smuknila v vežo.

— Nikar, hčerka, počakaj, ne hodi noter: mati spi po kosilu; lahko bi jo razsrdila.

— Ne, ne, videti hočem mamico, mamico!... In stopila je v temno sobo, koje oknice so zakrivala muhe, kjer je počivala starka. Nagnila se je k njenim nagubančnim licem in ne z roko, tem-

Parizu in tam stanoval pri nekem italijanskem trgovcu. Glasom poročil Pariških listov rekel je preiskovalni sodnik nekemu časnikarju, da je bil Santo zapleten v boj, ki se je lani vršil med francoskimi in italijanskimi delavci v Aigues-Mortes in da je hotel maščevati se samo nemarčne anarhiste, ampak tudi svoja pri Aigues-Mortes pobite rajake.

Že včeraj smo konstatovali, da so vsi vladarji in sploh vsi javni visoki funkcionarji izrazili francoski vladi svoje sožalje. Italijane pa žene strah, da kolikor sijajeje pokajo, kako jim je žal, da je bil Carnot umorjen, in da je to storil Italijan. V vseh mestih priredile so se, najbrž po naročilu vlade, manifestacije pred francoskim konzulatom; na vseh javnih postopjih so razobešene črne zastave, vsi listi povdarjajo simpatije Italijanov za Francijo in pravijo, da morilec ni Italijan, da je kot anarhist brezdomovinec, divja zver, ki nikdar ne more ravnati v imeni italijanskega naroda, zato tudi narod ne more biti odgovoren za njegov zločin.

Politična situacija je kaj resna. Razburjenost prebivalstva je tolika, da bi lahko nastalo mogočno gibanje proti tujcem sploh, zlasti proti Nemcem, in to bi moglo prouzročiti komplikacije, katerih posledice bi bile nedogledne. Na srečo je vlada pripravljena za vsak slučaj. Tudi negotovost glede izida današnje volitve predsednika ne upliva ugodno. Nasprotstvo med strankami so tako velika, kandidatov pa je cela vrsta. Prvi je Casimir-Perier, simpatičen, korekten mož. On je kandidat oportunistov, precej priljubljen, ali radikali ga ne marajo in se ustavljajo njega izvolitvi. Njegov kandidat je Brisson, odločen dasi zmeren republikanec, vsi ga čislajo, tudi nasprotniki. Tretji kandidat je ministerski predsednik Dupuy, jako popularen mož, odkar je dokazal svojo hladnokrvnost, ko se je zgodil atentat na zbornico. Zanj dela ves vladni aparat. Kandidat je tudi Constans, energičen, neustrašen mož, premagalec Boulangerja. Carnot ga je sovražil iz vsega srca. Oglasil je kandidaturu tudi posl. Méline, glavni urednik lista „Republique Française“, isto tako 82-letni senator Arago. Najvažnejši kandidati so Casimir-Perier, Brisson in Dupuy. Pri prvi volitvi se bodo glasovi tako razcepili, da ne dobi nihče večine. Kako pojde drugič ali tretjič, o tem se nič ne vé. Odločilno bode, kako bodo glasovali senatorji in pa monarhistični poslanci. Morda zmaga tudi kdo, ki sedaj niti kandidat ni. Saj je bil tudi Carnot voljen, ko ni bilo moči zjediniti se glede kakega kandidata. Največ upanja ima še Dupuy.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. junija.

Zanimiva sodba.

Nekdanji „leibjournal“ grofa Taaff-a, Dunajska „Montagsrevue“, je v zadnji številki priobčila prav zanimivo sodbo o sedanjih vladi in nje finančni upravi. List konstatuje, da so bili državni dohodki v prvem semestru letošnjega leta dosti slabi, zlasti so neposredni davki nesli manj kakor se je pričakovalo, in očita pl. Plenerju, da je tako radodaren, kakor pred njim še noben avstrijski finančni minister, niti njegov

več z nežnim poljubom je zbudila svojo mater. Oče ni brez vzroka zadrževal hčer: iz mamice je smrdelo žganje. Povedali smo že, da je bil praznik in popoldne. Mati je odprla svoje motne, brezsvetlobne oči in ni se mogla dolgo zavedati, naposled si je obrisala usta, ustala in popravila na glavi robec, rekši:

— A, to si ti, Himka! Dobro, da si prišla, samo slabo, da si brez potrebe zbudila mater. Tega ne stori več! Tega vas menda niso učili tam, kjer si bila ti!

Hči je bila v zadregi.

— No, — začela je bolj laskavo mati: — daj, da te občudujem, kaka si postala!

Odpri so okna. Starka je ogledovala izprva srpo vse dele podarjenega robca, potem hčerko, napila se poslej vode, pregledovala in pretipavala vse hčerkine obleke in knjige, perilo in razne malenkosti. Naposled se je zamislila, šla na kriljce, sedla tam z rokami navskriž, zaveznila in prekrižala si usta ter dejala:

— Morda si se navadila, hčerka, piti čaj in ga hočeš tudi sedaj?

— Ne, mamiba, ne zahtevam; ako ga bodete pili vi, potem že tudi jaz. (Dalje prih.)

lastni oče ne. Vlada se zanaša na davčne reforme, zlasti se personalno dohodarino, da je davčni odsek iz prvotnega načrta odstranil vse, kar bi bilo v korist „malemu možu“ in bi bilo količjak zabolelo liberalne, konservativne in poljake mestjane. S tem zakonom se se da dosti doseči. Koalicija velja dosti več, nego moreje sanjo plačati avstrijski davkoplačevalci. Veliko ministerstvo mere uničiti kako politično vprašanje, ministerstva brez programa pa uničijo številke. Ministerstva, ki bi tako nič programa imela, kakor sedanje, še ni imela Avstrija.

Izjemno stanje v Pragi.

Zadnje dni je bilo v ravnih listih čitati, da je češki namestnik graf Thun rekel avstrijskemu odboru za priredbo češke stuparščine razveljaviti v Pragi, da se bode izjemno stanje še tekom letošnjega leta razveljavilo. Tudi mi smo to vest zabeležili. Sedaj pa javljajo oficijozni listi, da ni resnična, da namestnik o izjemnem stanju sploh govoril ni, in da vlada kar nič ne misli razveljaviti izjemnih naredeb.

Ogerska zbornica.

Poslanska zbornica ogerska je rešila novo cerkvenopolitično predlogo, zakon o verski svobodi. Debata je bila nevažna. Samo neki duhovnik je izrazil principijelne pomisleke, neki drugi poslanec pa se je izrekel zoper določbo, da je tudi brezverstvo dovoljeno in priznano. Za to predlogo pride na vrsto načrt zakona o verski vzgoji otrok in o recepciji židov. Sodi se, da dožene zbornica vse razprave vsaj do začetka meseca julija.

Vnanje države.

Zoper anarhiste.

Umor predsednika Carnota je zopet napotil razne vladajoče politike, da so jeli premišljati o mejnarodnih dogovorih za preganjanje anarhistov. Ideja je dobra in samo želeli bi bilo, da se izvrši, ali s tem še ne bo dovolj storjeno, skrbeti je tudi treba, da ne bodo ljudje nezadovoljni. Vrste anarhistov se množe največ iz tistih krogov, ki so obupali nad socialnim redom. Naj se socialni red premeni, naj se odpravijo vsaj najhujše krivice, pa se ne bodo anarhisti tako množili, kakor dandanes. Posamnih lopovov pa ni nikdar nedostajalo, saj Carnot ni bil prvi vladar, ki je storil smrt na tako tragičen način.

Gladstone.

Stari vodja angleške liberalne stranke, Gladstone, ta največji državnik 19. veka, je te dni izjavil, da se misli odreči političnemu življenju in da ga ne bo več v parlament. Oziri na zdravje, zlasti na oslabele oči, so napotile Gladstonea, da se je odpovedal mandatu za okraj Middlethown. Z Gladstoneom je izgubil angleški parlament najodličnejšega svojega člana, genijalnega, pravičnega in poštenega državnika.

Maroške homatije.

Vsi maroški rodovi so se podvrgli novemu sultanu Abd el-Azizu in ga priznali svojim legitimnim vladarjem. Iz začetka so se nekateri rodovi pač pripravljali na upor, a udali so se, videvši, da stoje Vazanci in Zedajci na sultanovi strani. Neki „prorok“, ki je okolo Tangerja hujskal ljudi na upor, je hitro odnehal, ko mu je dal zapovednik odsteti petindvajset batin. Sploh so bile vse vesti o upornih rodovih pretirane. Pravega upora ni bilo nikjer, in nevarnost za evropski mir so videli samo diplomatje.

Dopisi.

Iz Gorice, 25. junija. [Izv. dop.] (Volilni shod) vršil se je včeraj v Šempasu. Sklical ga je državni poslanec dr. Anton Gregorčič, ki je poročal o svojem in delovanju svojega tovariša grofa Alfreda Coroninija. — Šempasci so se svečano pripravili na shod. Poslanci Gregorčič, Coronini in dr. Rojic so bili sprejeti s streljanjem topičev. Posl. Gregorčič je v obširnem govoru pojasnjeval politične razmere od l. 1891. naprej, zakaj sta z grofom C. vstopila v Hohenwartov klub, zakaj potem izstopila, kako stališča n a č e l se držita, kako sta do slej skušala koristiti svojemu narodu. — Poslušalo je okolu 800 oseb. Občinstvo je burno pritrdjevalo. — Župnik Berlot je govoril proti žalostnim razmeram pri porotah, ki so uprav zdaj pri nas najbolj skoleče vprašanje. Gosp. pl. M o n a r i je pa govoril o naši sviloreji, ki silno propada, ker nima skoro nikake cene (80 kr. kilo!) in je listje neprimerno drago, ker ga kupujejo pri nas tudi svilorejci iz Italije. — Poslanec dr. G. je obema govornikoma pojasnil stališče, katero zavzemata poslanca k izproženim vprašanjem. Oglasil se je k besedi gosp. Jos. F a g a n e l, bivši deželni poslanec, ki je v krasnem govoru razvijal težnje slovenskega naroda, pripovedoval, kaj vse nas tlači, a vlada nima za nas ne razuma ne srca, če tudi smo — državna potreba. Govornik pravi, da mi tarnamo in javkamo, a pomoči ni od nikoder — in bolje ne bo za nas, dokler ne bomo vsi južni Slovani združeni v okviru te države v jedno samo upravno

telo. (Viharao pritrjevanje. Klici: To zahtevamo, to hočemo!) Polaga poslancema na srce, naj delujeta v tem zmislu, zabvali ju za njihovo uzorno delovanje in predlaga primerne resolucije. (Priobčili smo jo še včeraj. Opom. ured.) Resolucija je bila s viharnimi živio-klici soglasno sprejeta. — Dr. A. G. zabvali shod na iskranem saupanju in shod zaključil. — Potem se je vršila domača zabava. Domači pevci so izborno peli, veselični odsek „Goriškega Sokola“ je pa poskrbel za deklamacije, igro in šaljiv prisor. — Ko so poslanci odšli, jih je ljudstvo zopet hvaležno pozdravljalo.

Iz Istre, 25. junija. [Izv. dop.] (Občinske volitve v Buzetu.) Danes so se začele vršiti v Buzetu, v jedni največjih isterskih kmetijskih občin, občinske volitve. To je bila tretja volilna doba, odkar so imeli Hrvatje občinsko upravo v tej občini v svojih rokah. Mislilo se je torej, da je mala peščica Italijanov v mestu Buzetu, katera je poprej s pomočjo Draguških renegatov v Buzetu gospodovala, sprevidela, da jej je tu za vselej odklenkalo. Sicer bi pa Buzetski Italijani sami ob sebi tudi ničesar ne začeli, ker so materialno skoro popolnoma propadli in vsled tega pri kmetu tudi ves ugled izgubili. Zadržna zmaga Pazinskih Italijanov v upravni svet davčne občine Pazin, ki pa nima nobene posebne politične važnosti, osokolila je isterske Italijane sploh, da se je v njih porodila želja, pridobiti si zopet izgubljene postojanke. — Da se pa po njih začetki zanašajo na pomoč koalicijske vlade, razume se samo po sebi. Zategadelj bode v Buzetu huda volilna borba. Glavna opora hrvatske stranke v tej občini so Čiči velike Lariške župnije. Ko je hrvatska stranka prvič dobila v svoje roke to postojanko, trajale so volitve dan in noč. Takrat so Čiči v pravem pomenu besede oblegali Buzet. Ker so namreč njihova sela tri do štiri ure oddaljena od Buzeta in so volitve vsak dan se vršile do pozne noči, celo do polnoči in so drugi dan zopet se nadaljevale, prespali so Čiči cele noči pod milim nebom okoli Buzeta. Buzečani, da bi jih odpravili, dati jim niso hoteli ni za novce kruha ni drugih jedil, a Čiči se niso dali niti s tem odpraviti, vrle Čičke domašale so jim živeža od doma po tri do štiri ure daleč in zmaga je bila konečno — njihova. Ako je bilo torej Čičem tedaj toliko mar, da so se tako junaško in požrtvovalno borili, da so izpulili Italijanom iz rok občinsko upravo, potem se smemo nadejati, da si ne bodo pustili tako lahko vzeti iz rok — tako težko pridobljenega občinskega gospodarstva.

Domače stvari.

— (Pravda Tonkli-„Soča“.) Iz Gorice nam poročajo, da dr. Tonkli in urednik „Soče“ sta se „izvensodno pogodila za obe stranki povsem častno“. To pa iz sledečih uzrokov: 1. ker bi ne bilo mogoče sestaviti slovenske porotne klopi (od 12 Slovencev so 4 bolni,) a pred laškimi ali mešnimi porotniki se no č e t a pravdati; 2. ker se je vitez Tonkli izjavil, da nima več nikakih političnih aspiracij in da je njegovo politično življenje sklenjeno. Tak način poravnave je za obe stranki časten. Pred porotniki bi gosp. vitez Tonkli gotovo ne bil našel tega, kar je menil iskati, sicer pa je zdaj politično mrtev, a „De mortuis nil nisi bene!“ Na drugem polju lahko še veliko koristi svojemu narodu, kajti goriški Slovenci potrebujejo narodnih odvetnikov, ki bi reševali slovenske žrtve iz židovskih rok. Da se je poravnala ta zadeva, smo zadovoljni tudi mi, ker se je s tem o pravem času zaprečil — škandal, ki bi se bil razgrnil pred škodoželjnimi očmi zagrizenih Lahonov.

— (Občinski zbor „Glasbene Matice“) bode po § 8. spremenjenih društvenih pravil dne 11. julija ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. K obilni udeležbi vabi — odbor.

— („Slavčeva“ desetletnica.) Po vršičih se pripravah sodeč obeta postati desetletni jubilej vrlega „Slavca“ prav lepa narodna slavnost. V prvi vrsti sešli se bodo dne 7. in 8. julija pevci slovenski v beli Ljubljani na skupno posvetovanje, kako je vravnati v bodoče prospeh pevskih društev pod jednotnim vodstvom; na drugi strani pa se bode zopet nudila prijetna prilika sestati se s bratskimi sodrugy iz kraljevine Hrvatske. Z ozirom na to se je nadejati, da se tako slovensko rodoljubno občinstvo, kakor tudi mili bratje onostran Sotle mnogobrojno odzovejo „Slavčevemu“ povabilu. Za koncert dne 7. julija posrečilo se je pridobiti dve izborni pevaki sili in sicer konservatoristično gđno, Vrhunčevu in

opernega pevca gosp. Josipa Nollija. Deklamacijo prologa je obljubila prevzeti gosp. ca Kremžarjeva. V raznih družih točkah nastopita tudi priznana naša pevca gg. Ivan Meden in A. Pacihar. Spremljevanje na klavirji prevzel je rade volje pijanist gospod Hoffmeister, vodja zborom pa je delavni društveni pevovodja gospod Srečko Stegnar. Vstopnice h koncertu prodajale se bodo v trafiki g. Češarka v Selenburgovih ulicah. Vsi tisti p. i. posestniki lož, ki morda sami ne bodo utegnili posetiti koncerta, se uljudno prosijo, naj blagovolje prepustiti dotične lože „Slavčevemu“ odboru. Nadejati se je, da se „Slavčeva“ desetletnica, ki je letos itak jedino večje narodno slavlje v beli Ljubljani, prav imenitno izviši in obnese in opozarjamo radi tega na isto vse narodno slovensko občinstvo.

— (Ustanovna slavnost „Sokola“) v Postojni vršila se bodi, kakor se je bilo že naznačilo, 5. avgusta l. l. Ljubljanski „Sokol“ priredil bode ob tej priliki svoj II. letošnji izlet. Da bode mogoče tudi drugim društvom udeležiti se tega narodnopomembnega praznika, opozarjajo se že danes vsa narodna društva, da oziraje se na to slavnost uredijo vse veselice tako, da bode vsestranska udeležba mogoča. Pomen ustanovitvenega novega sokolskega društva v sredini zavedne Notranjske vedel bode ceniti vsak, kdor pozna upliv sokolskih društev na probujo narodnega duha in narodne zavesti. Sokoli in prijatelji sokolske ideje, na svidenje dne 5. avgusta l. l. v Postojni!

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista sta poslala: Gg. Lud. Špiler in Mat. Penko v št. Petru kot zgubo pri igri „balinc“ 1 krono. — Živila!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslala uredništvu našega lista: Gdčna Milka Rozmanova 5 kron, nabrane v veseli družbi na Kresovi večer na Drenikovem vrhu. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Slavnostna številka „Hrvatske“) nam ni došla danes. Bržkone jo je v proslavo narodne slavnosti zadela običajna usoda hrvatskih opozicijskih listov.

— (Državni izpiti za gozdarje in za gozdnovarstveno in tehnično pomožno službo.) Prošnje za pripust k tem izpitom, kakor k onim za lovsko in lovskovarstveno službo je vložiti najdalje do dne 31. julija pri dež. vladi v Ljubljani.

— (Stari srebrni drobiž po dvajset novčičev in bakreni po štiri novčiče) ima veljavo samo še do konca tega leta. Z dnem 1. januarja 1895 ne bode več v prometu. Od dne 1. julija t. l. naprej ne smejo c. kr. blagajnice in uradi več izdajati te vrste drobiža. Do dne 31. decembra tega leta pa morajo vzprejemati za plačila take novce ali jih tudi zamenjavati proti drugim. Od novega leta 1895. naprej pa nima država nobene dolžnosti vzprejemati ali zamenjavati iz prometa potegnene novce.

— (Luknjasti srebrni goldinarji.) Ker državne blagajnice nečejo vzprejemati luknjastih goldinarjev, trpe mnogi trgovci vsled tega čutno škodo. Mnogokrat morajo namreč iz trgovskih ozirov vzprejemati take goldinarje za polno ceno, prodajo pa jih le po 60 kr. kakemu zlatarju. Došle so torej na fin. ministerstvo iz raznih krajev prošnje, naj odredi, da bodo vzprejemale državne blagajnice take luknjaste goldinarje vsaj s primerno majhuo izgubo.

— (Poštne stvari.) Poština za poštne zavoje do 3 kilogramov brez zaznamovane vrednosti se je znižala na 50 novčičev namestu dosedanjih 63 novčičev za pošiljatve v Srbijo.

— (Ces. kr. glavno ravnateljstvo avstr.-drž. železnic) javlja, da se bode uvedel dodatek VI. januarjski izdaji glavne tarfe za blago na ces. kr. avstr. državnih železnicah, ki zadobi veljavnost z dnem 1. julijem 1894.

— (Utopljenec,) ki so ga nedavno potegnili iz Ljubljane in ki so ga ljudje prvotno smatrali za izginulega Medičarja, je bil neki Jožef Šturk iz Rogatca v Ljubljanski okolici, star 33 let. Malo prej služil je za hlapca na bivši Mali-jevi pristani pod Golovcem.

— (Domača živinoreja.) Težke naše gorenjske konje hodijo vedno bolj kupovat tuji kupci. Celo z Nemškega jih radi jemlje, ker jih dobro rabijo za konjske tramvaje.

— (Poskušeni samomor.) V Šenčurji pri Kranji prezeal si je 50-letni posestnik Jurij B. v

kleti s koso vrat in žile na obeh rokah. Rešila ga je smrti še v pravem času 18letna hči. Vender so rane tako globoke, da bode težko okreval.

— („Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru“) priredi svoj ustanovni občni zbor v nedeljo dne 1. julija 1894 v prostorih hotela „Erzherzog Johann“ v Mariboru. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Pozdrav in nagovor sklicatelja. 2. Zakaj in čemu snujemo društvo; govori gospod Drag. Hribar iz Celja. 3. Vpisovanje udov. 4. Volitev stalnega odbora in pregledovalcev računov. 5. Razni nasveti in predlogi. Po zborovanju vrši se prosta zabava, pri kateri poje možki zbor. — Opozarjamo vse slovenske rodoljube na prošnjo novega društva, katero smo prijavi v večrajšnji številki. Naj bi novo društvo, ki je velicega pomena za razvoj slovenskega življa v Mariboru, našlo prav obilo gmatne in duševne podpore v vseh narodnih krogih. Saj ravno v Mariboru, skoro na meji slovenstva, poslednja leta gine slovenski jezik preveč ne samo v mestu nego tudi v okolici. Zato prav priučno pozdravljamo novega borilca za slovenstvo, želeč mu, da najde povsod obilo podpornikov in se krepko razvija na potujčenih domačih tleh. Narodnega dela čaka ga obilo.

— (Svilodni trg) se je pričel v Gorici. Kupčija pa je tako slaba, da ne more biti slabeja in se res sviloreja več ne izplačuje. Kilogram kokonov se prodaja po 80 novč. do 1 gld 20 novč. — Na Hrvatskem pa je nastalo veliko pomanjkanje murbinoga perja in gre mnogo sviloprejk v nič, ker ljudje nimajo perja za krmljenje. Oggerski najemniki so razdelili mnogo več jajčic, nego se more predediti črvov, zdaj pa imajo ljudje po vsem trudu velikansko škodo.

— (Posvečenje novega škofa za otok Krk) prevz. monsr. Andreja Šterka se je vršilo na slovesen način minulo nedeljo v Trstu v cerkvi sv. Justa. Cerkvene obrede je vodil prevz. knezo nadškof Goriški msgr. dr. Zorn, navzoči pa so bili knezoškof Ljubljanski msgr. dr. Missija, škof Tržaško Koprski msgr. dr. Glavina in škof Poreško Puljski msgr. dr. Flapp. Slavnosti se je udeležila velika množica ljudstva.

— (Slovanska čitalnica v Trstu) priredi sv. Petra in Pavla dan 29. t. m. izlet v Nabrežino. Pri zabavi v Nabrežini v gostilni g. župana J. Tanceta sodeluje iz prijaznosti pevsko društvo „Nabrežina“. Odhod iz Trsta z zabavnim vlakom ob 4 uri 25 min. popoldne. Povratek iz Nabrežine ob polu 11. uri ponoči.

— (Prileten samomorilec.) V Trstu se je obesil v svoji sobi 73letni mizar K. Vinzencih. Bržkone se je ubogemu starčku zmešalo, da je segel po svojem življenji.

— (Morski volkovi v Trstu.) Dne 23. t. m. so se prikazali prav blizu zadnjega konca Terezijanskega pomola v Trstu trije morski volkovi. V morji kopajočim se je treba torej biti previdnim.

— (Poskušeni cerkveni rop.) V noči dne 24. t. m. so vlomili tatovi v cerkev na Katinari v Tržaški okolici ter jo hoteli oropati. Prepodila jih je finančna patrolja, ki je tudi prijela tri izmed pobeglih tatov ter jih izročila policijskemu komisarijatu pri sv. Jakobu.

— (Deželnozborske volitve v Istri.) Kakor znano, so se nekateri italijanski dež. poslanci pred nekaj meseci odpovedali mandatom, zaradi „popustnosti“ dež. glavarja napram slovanski manjšini. Volitev namesto dra. Constantinija in dra. Fragiaco se je vršila te dni. Trgovinska zbornica Rovinska je zopet volila Constantinija, ki pa je brzojavil, da volitve ne vzprejme, v Piranu je pa bil tudi zopet izvoljen Fragiaco, in sicer je dobil 29 glasov!! Vseh volilcev je nad 400, a volit niso prišli.

— (Izseljevanje v Ameriko) je znatno ponehalo. Uzroki za to so razni. Prvič se stavijo velike ovire izseljencem, ki se hočejo naseliti v Ameriki. Drugič pa je tudi v Ameriki nastala kriza in se ljudem godi slabo ter je na tisoče delavcev brez zasluzka. To je konečno nekoliko obladilo silno hrepenenje nekaterih po Ameriki. Poleg tega pa okr. glavarstva posebno ovirajo izseljevanje taci, ki so podvrženi vojaškim dolžnostim.

Slovenski in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (H katastrofi v Karvinu.) Ker je po analizi plinov požar v hermetično zaprtih jamah Karvinskih že bržkone ponelal, se bodo jame skoro zopet odprle. Potem se le bode mogoče spraviti na dan večino mrtičev, ki so še pod zemljo. Minister Bacquehem je še vedno v Karvinu in se živo zanima za vsa dela.

* (Nesreča v Pontypriddu.) Iz premogokopov „Albion“ so dozda spravili na dan 142 mrtičev. Število ponesrečenih rudarjev se cení na 251.

* (Goreč železniški vlak.) Na češki transversalni železnici vnel se je mej postajama Horazdovice in Klatovo pri mešanem vlaku petrolejski voz in se je ogenj hitro razširil na pet bližnjih vagonov. Jeden sprovednik je bil hudo opečen. Izmej potovalcev ni bil nihče poškodovan.

Književnost.

— Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Urejuje Anton Koblar. Sešitek 3. prinaša na prvem mestu nadaljevanje korenitega spisa „Grobišče pri Sv. Luciji blizu Tolmina“ iz peresa prof. Rutarja. Temu sledi konec zanimive studije „K obrtni politiki 18. veka“, spisal prof. Apih, in pa nadaljevanje važne zbirke „Regesti k domači zgodovini“, nabral prof. dr. Kos. Mej „malimi zapiski“ čitamo celo vrsto važnih ali interesantnih notic, v rubriki „Slovstvo o domoznanstvu slovenskih dežel“ pa se ocenjajo razne knjige.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 12 to-le vsebino: Cirilometodijska cerkev in politika; — Opozicija in sistem; — Hrvati, Srbi in Slovenci; — Iz poezij J. Stritarja; — Kraški soneti; — V gozdu; — Iz krčevinskih potočnic; — Der Königssohn Marko; — Maštanje; — V konč 19. stoletja; — Sviest razuma; — Dopisi; — Ruske drobtinice; — Iz moga dnevnika; — Ni jih aram; — Ogljed po slovanskem svetu; — Književnost.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v št. 12 to-le vsebino: 1. Učni načrt za računstvo v štirirazredni ljudski šoli. (L. Lavtar.); — Naše ljudsko šolstvo v letošnji proračunski razpravi; — Pedagogički razgled. (K zgodovini šolstva v Hrvatski in Slavoniji); — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

Brzojavke.

Dunaj 27. junija. Shod odposlancev avstrijskih odvetniških zbornic se je včeraj, po celih pet ur trajajoči razpravi, v katero je posegel tudi odposlanec kranjske odvetniške zbornice dr. Mosche, s 19 proti 13 glasom izrekel zoper to, da se uvede numerus clausus.

Pariz 27. junija. Po 1. uri sešel se je v Versaillesu narodni kongres. Predseduje Challemlacour. Navzočni so vsi ministri, nebroj visokih civilnih in vojaških dostojanstvenikov in diplomatov. Razburjenost je velika. Agitacija je silna. Boj gre poglavitno za Casimir-Perierja in Dupuya, oportunisti so za prvega, radikalci za drugega. Kot posebna zasluga Dupuyjeva se navaja, da je v Lyonu v noči, ko je bil Carnot umorjen, zabranil razpošiljati telegrame, dokler ni bila vsa vojska konsignirana. Izid volitve še ni znan.

Pariz 27. junija. Na dvorišči Eliséeja je napravljen oder, na katerem leži Carnot. Dijaki Saint Cyske šole stojé na straži. Ves Pariz hiti kropit umrlega predsednika. Tudi iz provincije prihaja nebroj ljudij. Pogreb bo v nedeljo.

Pariz 27. junija. Vzlic vsemu trudu policije in vojaštva primerili so se zopet v raznih mestih izgredi. V Lyonu so bili trije Italijani ubiti, v Grenobleu so bile pred italijanskim konzulatom demonstracije, tako tudi v Lilleu, Montluçonu in drugod. Oficijozno se zagotavlja, da ni nikjer nič posebnega se primerilo, nasprotno pa javljajo privatni viri, da rase togota ljuastva zoper Italijane čedalje bolj in da so se v mnogih krajih primerile nesreče, vlada pa da zadržuje namenoma dotična poročila. Ponekod so podjetniki odpustili vse italijanske delavce. Mnogo Italijanov je uteklo v bližnjo Švico.

Lyon 27. junija. Najodličnejši meščani so začeli nabirati prostovoljnih prispevkov za spomenik, ki se naj postavi na tistem mestu, kjer ga je morilec zabodel.

Sofija 27. junija. Vlada je dala zatvoriti tiskarno, v kateri se tiska Stambulovljevo glasilo „Svoboda“. Stambulova stranka je izjavila, da se občinskih volitev ne udeležijo.

Hrvatska Lira.

Zbirka izbranih 16 glasbotvorin za glasovir in pevanje, v narodnem duhu zložil **F. S. Vilhar**.

Opozorujemo slovensko občinstvo na to mojstersko delo našega narodnega skladatelja, ki bo vsega pravega rodoljuba očaralo.

Vsa kritika je navdušena in je prof. Kuhač nazval Vilharja naslednikom Lisinskega. Cena knjigi je 1 gld. 80 kr., s pošto 1 gld. 85 kr.

(666—5)

J. Giontinijeva knjigarna.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Franca Laknerja posestvo v Kokrici, cenjeno 4090 gld. dne 2. julija in 6. avgusta v Kranji.

Ludovika Groetschla v Ljubljani, premakljivo blago, (pohištvo itd.) cenjeno 525 gld. 80 kr. dne 2. in 16. julija v Ljubljani.

H. Wencla v Ljubljani premakljivo zarubljeno blago, (voz, dva konja, 545 litrov ruma itd.), cenjeno 1360 gld. dne 2. in 16. julija v Ljubljani in v Vodmatu.

Josipine Čerčekine posestvo v Dobrnich, cenjeno 376 gld. dne 3. julija v Trebnjem.

Frana Eržena in Marije Medveškove posestva v Telčah, cenjena na 770 gld. in 379 gld. dne 4. julija in 8. avgusta v Mokronogu.

Anton Marnovo posestvo v Ševnici, cenjeno 3145 gld. dne 6. julija in 7. avgusta v Trebnjem.

Jakoba Opeke posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 2074 gld. dne 7. julija in 4. avgusta v Cerknici.

Jož fa Pečnika posestvo v Kranji, cenjeno 1050 gld. dne 9. julija in 13. avgusta v Kranji.

Frana Poppa premečnina (pohištvo itd.) v Ljubljani, cenjena 1641 gld. 94 novč. dne 9. in 23. julija v Ljubljani.

Janeza Sluge zemljišče v Šmarcah, cenjeno 2509 gld. dne 10. julija in 10. avgusta v Kamniku.

Štefana Mihelčiča posestvo v Vrtači, cenjeno 443 gld. dne 12. julija in 11. avgusta v Metliki.

Razpisane ustanove: Frid. pl. Weitenhillerja dekliska ženitbena ustanova 58 gld. 80 kr., za l. 1894. za neveste ali take zakonske, ki so se l. 1894 poročile. Prošnje do dne 1. avgusta pri dež. vladi v Ljubljani.

Poziv dedičev: Neznano kje bivajoči Fran Hrovat, dedič po umrli teti Barbari Jarm v Brezi, naj se zglati tekom jeduega leta pri okr. sodišču v Trebnjem.

Zahvala.

Podpisani odbor si usoja v imenu vseh udeležnikov izleta v središče lepe Dolenjske izreči tem potom gospodu Ivanu Kraju za lepi vzprejem in gostoljubnost ter vodji kmetijske šole na Grmu gospodu Rihardu Dolencu za prijazno razkazovanje tega zavoda svojo najiskrenejšo zahvalo. Vsem udeležencem ostane ta dan v najprijetnejšem spominu.

V Ljubljani, dne 27. junija 1894.

Odbor društva tiskarjev, kamnopiscev in kamnotiskarjev na Kranjskem.

Umrli so v Ljubljani:

25. junija: Janes Ahlin, črviljar, 24 let, Kravja dolina št. 11. — Marija Vidmar, kajzarjeva hči, 10 dnij, Karolinska zemlja št. 4.

26. junija: Marija Kralj, livarjeva hči, 4 1/2 leta, Sv. Petra cesta št. 56.

27. junija: Anton Zorec, posestnikov sin, 8 let, Florjanske ulice št. 38.

V deželni bolnici:

24. junija: Ana Zerovnik, gostija, 65 let.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. junija	7. s jutraj	737.7 mm.	19.0° C	sl. vzh.	obl.	1.00 mm.
	2. popol.	735.1 mm.	24.2° C	brezv.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.3 mm.	19.8° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 21.0°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 27. junija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	05	"
Avstrijska zlata renta	121	"	70	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	90	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	10	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1002	"	—	"
Kreditne delnice	351	"	40	"
London vista	125	"	30	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	45	"
20 mark	12	"	29	"
20 frankov	9	"	98	"
Italijanski bankovci	44	"	85	"
C. kr. cekini	5	"	93	"

Dne 26. junija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	"	75	"
Kreditne srečke po 100 gld.	196	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	30	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	"	20	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	296	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	34	"

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani sa. 1 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Šes Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Genova, Paris, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vaze, Eger, Karlove vaze, Francove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. s jutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. s jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Šes Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Šes Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vaze, Eger, Francove vaze, Karlove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmudena, Ischla, Aussee, Parisa, Geneve, Curia, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. s jutraj mešani vlak iz Novoga mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curia, Bregenz, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lienna, Pontabla, Trbiša.
Ob 19. uri 5 min. popoldne mešani vlak iz Novoga mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novoga Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. s jutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. s jutraj iz Kamnika. (4—143)
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Izurjen komi

z dobrimi spričevali se takoj vzprejme. Kje? pové upravništvo „Slovenskega Naroda“. (707—2)

Zahteva naj se poysođ:

(158—21)

Doering-ovo milo

najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nfr. 3.

Pivovarna

bratov Koslerjev v Ljubljani

priporoča svoja

priznana izborna in najboljše uležana piva

katera so bila pri

mejnarodni razstavi živil na Dunaju 1894. leta

z zlato svetinjo

odlikovana

kakor

uležana, marčna in izvozna piva

in

piva v steklenicah

z zagotovitom točne in najsolidnejše postrežbe.

